

**Kardelj pojde poleti
obiskat Skandinavijo**

Jugoslovanska komunistična partija bi rada znova vzpostavila dobre odnose z zahodnimi socialističnimi strankami, ki so se končali, ko je dala zapreti Milovana Djilas in vodnike nekdanje socialistične stranke.

BEOGRAD, FLRJ. — Podpredsednik jugoslovanske komunistične vlade Edvard Kardelj pojde letošnje poletje obiskat Dansko, Norveško in Švedsko. Tam bo ostal 18 dni. Turistični politični opazovalci so mnenja, da je namen Kardeljeve poti izboljšati odnose z zahodnimi socialisti, oziroma socialističnimi demokrati.

Ko so se jugoslovanski komunisti sprijeli s Stalinom, so navezali dosti dobre odnose s socialističnimi demokrati severne in zahodne Evrope. Ti so se z odstranitvijo Milovana Djilasa iz vlade l. 1954 začeli slabšati in so postali skrajno hladni, ko je moral Djilas v ječo. Se poslali so se, ko je vlada dala obsojiti tri stare vodilne srbske socialiste v ječo čez, da so kovali proti njej zaroto.

Beograd se je v zadnjih mesecih ponovno skušal pobotati s socialističnimi demokrati in angleškimi delavski stranki, ti pa so ga vedno znova opozarjali, da to ni mogoče, dokler sede Djilas in srbski vodniki socializma v ječi. Nemara bo isto slišal v prestolnici skandinavskih držav tudi Kardelj, če ne bo seveda Beograd preje ustreževal, ki jih socialdemokrati postavljajo.

**"Čiščenja" na Kubi še
ni konec!**

HAVANA, Cuba. — Jetnišnice so polne civilnih jetnikov, ki so sodelovali z režimom prejšnjega diktatorja Batista. Dočim so vojaki in policisti, ki so bili aretirani, hitro prišli pred sodišča in bili zelo hitro sojeni, večinoma obsojeni, civilni jetniki čakajo na svoje procese in bodo verjetno še dolgo čakali.

Poročajo, da je v ječah slaba hrana in slabe higijske razmere. Pozornost vzbujajo ti jetniki, ker so med njimi tudi znane kubanske osebnosti: bivši profesorji, predsedniki bank in zavodov, rektorji znanstvenih ustanov, odvetniki.

Cenijo, da je doslej bilo izvršenih okoli 330 smrtnih obsodb nad ljudmi, ki so bili toženi in sojeni, da so mučili in ubijali za časa vlade Batista.

Odlični zastopniki cerkve, kulturnih ustanov in drugi so dali izjave, da je revolucionarna vlada upravičeno segla po ostrih sredstvih. Trdijo kar so glasno, da je Batista režim napadil toliko gorja in seveda tudi jeze in maščevalnosti proti sebi, da bi izbruhnilo množično pobijanje in klanje, če bi vlada ne bila hitro obvladala ogorčenja in dokazala, da resno misli popraviti krivice, ki so se godile ljudem pod vlado Batista.

Vremenski
prerok
pravi:

Sončno in topleje. Najvišja temperatura 38, najnižja 24.

Novi grobovi

Matthew Perlin
Po daljši bolezni je umrl v ponedeljek v Tampa, Fla., Matthew Perlin, v starosti 75 let. Doma je bil iz Zagorja ob Savi in v Ameriko je prišel leta 1903. V Clevelandu je bil policaj za New York Central 33 let in potem je šel v pokoj. Pred 12 leti se je družina selila iz Clevelanda v Tampa, Fla. Pokojni zapušča soprogo Helen, sina Jamesa in hčerko Rose. Naše sožalje!

Ignacij Milner

Snoči je preminul v Euclid Glenville bolnišnici Ignacij Milner s 15909 Huntmere Ave. Na mrtvaški oder bo položen jutri dop. ob desetih v pogreb. zavodu Mary A. Svetek. Podrobnosti jutri.

Ciper na novi poti

Grški del prebivalstva je veselo nove svobode in neodvisnosti, turški pa ne kaže posebnega zadovoljstva.

NOCOSIA, Ciper. — Do prvih demonstracij za novo republiko je prišlo dve uri potem, ko so britanske oblasti odprle vrata vsem taboriščem, kjer so imele zaprte politične jetnike. Zaporniki so jo ubrali hitro proti svojim domovom, med potjo pa seveda povsod oznanjali, da je nastopila svoboda. Mnogi se so se nabrle po glavnih trgih in ob cestah. Ljudje so peli in klicali gesla svobodi.

Najbolj značilno je bilo pozdravljanje, objemanje in podočno veselje, ki so ga ciprski ljudje kazali napram britanskim uradnikom in vojakom povsod, tudi v krajih, kjer se zadnje mesece ni upal noben Britanec iti brez močnega vojaškega spremstva.

Turki se sporazuma ne vesele. Vsaj doslej se po turških naselbinah ni pokazalo na zunaj nobeno odobravanje novega reda. Grški in turški voditelji v Londonu so v svojih izjavah povdarjali, da začenja nova republika z zvrhano mero dobre volje na vseh straneh in da bodo vsi poprijeli za delo, da bo uspešno napredovalo.

**Sen. J. Kennedy trdi,
da "še ni kandidat"**

WASHINGTON, D. C. — Senator Kennedy je dejal na televiziji, da sedaj ni kandidat in bo leta 1960 povedal svoje načrte. Ostro je zavrnil gospo Roosevelt, ki je trdila, da ima Kennedy mrežo agitatorjev po raznih državah, da mu že sedaj nabirajo delegate.

"Takih agentov ni in jih ne bo," je dejal. Senator Johnson ima po Kennedyevem mnenju največ verjetnosti, da bo nominiran kot demokratski kandidat za predsednika.

**Po 14 letih se vračajo iz
vojne ujetništva v
Sovjetiji!**

BONN, Nem. — Sovjeti še vedno vračajo Nemce, ki so bili med vojno nasilno transportirani v Rusijo ali druge dežele Sovjetske zveze.

Po podatkih Rdečega križa je tam še kakih 180.000 Nemcev, dočim jih je nad 400.000 pomrlo. O ostalih ni zanesljivih poročil. Nasprotno je samo kakih 4.000 sovjetskih državljanov v Nemčiji in še ti so izjavili Rdečemu križu, da se ne žele vrniti in so prosili, naj nihče ne izda njihovih sedanjih naslovov sovjetskimi oblastem.

**AFL-CIO se izrazila
proti kolonializmu**

Vodstvo ameriškega organiziranega delavstva trdi, da je kolonializem ugoden za širjenje komunizma.

SAN JUAN, P. R. — Izvršni odbor AFL-CIO je pozval zahodni svet, naj čim prej konča dobo kolonialne vlade v Afriki, če noče, da bo komunizem dobil tam nova in ugodna tla za svoje širjenje. Obrnil se je na delavske organizacije v državah, ki imajo še kolonije, naj pritisnejo na vlade, da bodo tem čim prej dale kolonijam svobodo.

"Čim dlje obstane kolonializem, tem večja je nevarnost širjenja komunizma," pravi vodstvo AFL-CIO. Mednarodno zvezo delavskih unij poziva, naj okrepi in razširi vzgojno in organizacijsko delo v Afriki in pomaga ustvariti med nacionalisti vseafriško delavsko zvezo. Ameriško delavstvo je podobne predloge stavilo že prej, pa je večinoma naletelo v Evropi na hladne sprejem, če ne naravnost na odklonitev.

V posebni revoluciji je AFL-CIO obsodila španskega Franka in posvarila, da bo nadaljevanje diktature "vodilo k rastočemu odporu med Amerikanci za nadaljnjo pomoč Združenim državam, ki stiska špansko ljudstvo."

**Razkošno potovanje na
račun davkoplačevalcev**

WASHINGTON, D. C. — Kongresnik Thor C. Tollefson (rep. — Wash.) je zahteval kongresno preiskavo potovanja vladnega oseboja in uslužbenstva. Ti ljudje potujejo vedno v najrazkošnejših oddelkih, namesto da bi potovali kot potuje poslovni svet, ki skuša tudi tu varčevati.

Kongresnik je ugotovil, da je večina potnikov na letalih preko morja, pa tudi doma, ki se vozijo v luksuznih oddelkih, vladno oseboje, med tem ko se poslovni svet vozi v turističnih oddelkih. Razlika ni ravno majhna. Potovanje v luksuznem oddelku v Evropo in nazaj stane na primer \$903.40, v "ekonomskem" pa \$478.70.

DAJTE JIM VID — Na sliki vidimo na desni Mrs. Eisenhower v družbi s 13 let starim skavtom Richardom Bello iz Glen Oaks, N. Y., in notranjim tajnikom Fred A. Seatonom v Beli hiši za 15-letnico ustanovitve "Narodne očesne banke za vrnitev vida." Doslej je s pomočjo te ustanove dobilo znova vid že večje število Amerikancev, med njimi tudi Richard Bello, preko 30.000 pa jih še težko čaka, da bi zopet lahko zagledali luč dneva.

**Peiping pomaga graditi
Sev. Vietnamu jeklarne**

HONG KONG. — Komunistična Kitajska in komunistični Vietnam sta sklenila pogodbo o gospodarskem sodelovanju in pomoči. Peiping je obljubil Vietnamu \$168.775.000 v posojilu in pomoči. V celem naj bi v prihodnjih letih zgradili 49 podjetij ob sodelovanju in pomoči kitajskih strokovnjakov. Med temi podjetji je najvažnejša jeklarne, ki naj bi proizvajala najprej 100.000 ton jekla, kasneje pa celo še enkrat toliko.

Pogodba je zanimiva v toliko, ker pove jasno, da je Sev. Vietnam, ki je postal s francoskim porazom v Indokini samostojna država, pod popolnim kitajskim vplivom. Rdeči Kitajski dobiva za svoj gospodarski razvoj materialno in tehnično pomoč iz Sovjetske zveze, na drugi strani pa jo sama daje svojemu malemu sosedu na jugu.

Gradnja jeklarne v Sev. Vietnamu bo sprožila podobne zahteve tudi v Juž. Vietnamu, ki je povezan s svobodnim svetom, in na Filipinih, ki so že ponovno očitali Združenim državam, da nočejo na njihovih tleh graditi industrije, da bi tam lažje prodajale svoje izdelke.

**Dullesovo zdravljenje
poteka dosli uspešno**

WASHINGTON, D. C. — Zdravniška poročila trdijo, da poteka obsevanje raka črevesja Dullesa dosti uspešno in da ni nobenih neugodnih reakcij. Predsednik Eisenhower je Dullesa še četrtič obiskal v bolnišnici in se z njim razgovarjal. Dulles je v stalnem stiku z državnim tajništvom in se je ponovno razgovarjal s svojim namestnikom Herterjem.

Bela hiša je odločno zavrnila vse zahteve po odstopu, oziroma odpustu bolnega državnega tajnika in njegovo nadomestitev s svežo močjo. Glede take zahteve sen. Symingtona preteklo nedeljo, je pripomnil predsednikov tiskovni tajnik Hagerly: "Zanimivo je, kaj vse ljudje ne rečejo, da bi prišla njihova imena v časopise!"

**SOVJETIJA JE ZAGROZILA
IRANU Z VOJAŠKO ZASEDBO**

Sovjetski poslanik v Teheranu je ostro napadel iransko vlado čez, da je postopala s Sovjetsko zvezo pri zadnjih razgovorih, kot da "bi bila Luksemburg". Iranu je zagrozil, da ga bo Sovjetska vojaško zasedla, če sklene vojaško pogodbo z Združenimi državami. Iran je vse grožnje zavrnil in izjavil, da bo pogodbo podpisal.

TEHERAN, Iran. — Sovjetska zveza je Iran posvarila, da bo postal "dokončno sovražnik" Sovjetske zveze, če podpisše dogovorjeno vojaško zavezniško pogodbo z Združenimi državami. Poslanik Nikolaj Pegov je dejal, da je bila prekinitev razgovorov od strani šaha očitna "javna žalitev" Hruščeva in Sovjetske zveze. Zagrozil je Iranu s sovjetsko vojaško zasedbo, če bo ta v resnici tudi podpisal sklenjeno vojaško pogodbo z Združenimi državami.

Predsednik iranske vlade Eghbal je v posebni izjavi dejal: "Mi se ne bojimo nobenih groženj." Iranska vlada je poslala Sovjetski zvezi ostro protestno noto zaradi protirske propagande, ki je v zadnjih dneh izredno porasla in se zaostila.

Iran ima s Sovjetsko zvezo okoli 1.200 milj skupne meje. Sedanji spor, ki ima svoj začetek v prekinitvi razgovorov med obema vladama za sklenitev nenapadnega pakta koncem preteklega meseca, je postal že tako oster, da dobiva počasi značaj prave krize. To posebno lepo kaže izjava poslanika Pegova:

"Iranu smo popustili, kjer smo le mogli. Pristali smo na to, da ostane v Bagdadski zvezi, zajamčili bi nedotakljivost njegovega ozemlja in neodvisnosti, toda Iran je bil od vsega začetka bojevit..."

Poslanik je dejal, da je Iran sam predložil začetek razgovorov, zato je njihova nenadna prekinitev od strani šaha še bolj žaljiva. Iran se je ponašal proti mogočni Sovjetski zvezi kot proti "kakemu Luksemburgu."

"Mi ne moremo dovoliti take žalitve in zato odtegujemo roko prijateljstva. Ker je Iran sam izbral tako pot, mora tudi računati s tem, da bo nosil posledice," je grozil sovjetski poslanik.

Iran se ne da preplašiti

Šah in predsednik vlade sta poudarila, da ostane Iran v zahodnem taboru in da bo podpisal pogodbo z Združenimi državami, pa naj Sovjetska zveza še teko grozi in kriči.

"Pustimo jih kričati in nas žaliti, dokler se ne utrudijo..." Če mislijo, da nas morejo oplasti in nas prisiliti k opustitvi naših pravic in koristi s takimi sredstvi, se motijo," je zagotovil predsednik iranske vlade Eghbal iransko in zahodno javnost, nato pa dodal:

"Mi vsi moramo enkrat umreti in boljše je umreti častno kot nečastno živeti. Mi vemo, da se Sovjeti ne bodo predrnili vdreti v Iran, ker bi sovjetski vdor na ozemlje Irana pomenil začetek tretje svetovne vojne in uničenje Sovjetske zveze!"

Sovjetski poslanik je zagrozil Iranu s sovjetsko vojaško zasedbo v razgovoru z zunanjim ministrom. Vlada Združenih držav je Iranu obljubila vso vojaško pomoč, če bi sovjetska vojska stopila na iranska tla.

Združene države bodo podpisale posebne dvostranske vojaške pogodbe tudi s Turčijo in Pakistanom, s katerima so že tudi sicer povezane v NATO in SEATO.

**Sovjetsko svarilo "voj-
nim hujskačem"**

MOSKVA, ZSSR. — Maršal Cuikov je zapisal v "Izvestijih," da ima Sovjetska zveza najmodernejše orožje in "mi moremo var-

**Čete naj krole vroče
in nemirne Afričane?**

SALISBURY, J. Rod. — Angleži so povezali Južno in Sev. Rodezijo, kjer je precejšnje število belih naseljencev, z deželo Njasa v Osrednje-afriško federacijo. Njasa s to zvezo ni posebno zadovoljna. Voditelji domačinov so sklenili, da se mora Njasa na vsak način ločiti od Rodezije in doseči neodvisnost. To je privedlo do takih nemirov, da je predsednik vlade odredil v Južni Rodeziji mobilizacijo vseh belih obveznikov v starosti od 18 do 26 let.

Okoli 6.000 do 7.000 rezervistov bodo namestili po raznih mestih in naseljih dežele za slučaj, če bi prišlo do novih nemirov. Predsednik vlade je dejal, da je cilj mobilizacije "ohranitev miru in spoštovanja zakonov."

Če si brezobziren pri vožnji, se pozabi, da se boš zaradi tega kesal!

NAJNOVEJŠE VESTI

BLANTYRE, Njasa. — Vlada je morala poklicati poleg policije na pomoč še britske čete in letalstvo, da je razgnala demonstrante v Lilongwe, prestolnici Njase. Oblasti se zavedajo resnosti položaja in so odločene nastopiti odločno in naglo proti vsaki motnji miru in reda. Boje se, da bi popuščanje položaj samo poslašalo.

FT. BRAGG, N. C. — Stanje gen. George Marshalla, 78 let starega načelnika ameriških vojaških sil tekom druge svetovne vojne, kasneje pa državnega in obrambnega tajnika, je še vedno resno. Nedavno ga je zadela drugič kap in se ga lotila še pljučnica.

MOSKVA, ZSSR. — Oster govor predsednika sovjetske vlade Hruščeva proti zahodnim silam, njegova odklonitev razgovorov z zunanjih ministrov štirih sil kot nekaj 'zastarelega', ponovno 'svarilo' proti vsakemu oboroženemu nastopu, prepustitev vprašanja nemškega zedinjenja obema nemškima vladama in napad na zahodno stališče v vprašanju končanja preskušanja atomskega orožja je predsednika

no povedati vsem vznemirjenim vojnim hujskačem: Spametujte se, pojdite pod hladno prho. Grozite nam zaman!"

**Iz Clevelanda
in okolice****Zadušnica—**

V petek ob 8:15 bo v cerkvi sv. Lovrenca sv. maša za pok. Petra Ličana v spomin 6. obletnice smrti.

Vaja—

Slovenski oder ima nocoj ob 7:30 vajo za veseloigro "On in njegove sestra" v Baragovem domu. Prvo in drugo dejanje!

Asesment—

Danes je 25. ko društva pobirajo asesment! Tajnica Podr. št. 25 SZZ bo pobirala asesment od 5. dalje v šoli sv. Vida.

Zadušnica—

Jutri ob 6:30 bo v cerkvi Marije Vnebovzete sv. maša za pok. Gertrude Pižmoht na 30. dan njene smrti.

V petek ob 6:30 bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Johana Kerzmann v spomin 1. obletnice smrti.

Pozdravi iz Floride—

Matt F. Intihar, njegova žena Ann in John Rožance pošiljajo svojim prijateljem v Clevelandu in Euclidu pozdrave iz New Smyrna Beach, Fla.

**Brezposelnost tudi na
vzhodu dežele narašča**

TRENTON, N. J. — Brezposelnost je v državi New Jersey narasla na 221.000 oseb. To je največje število brezposelnih v zadnjih letih, če izvajamo meseca september in oktober v letu 1958, ko jih je bilo 222.000.

Kljub temu, da gospodarski in politični napovedovalci govorijo o gospodarskem zboljšanju v letošnjem letu v državi New Jersey tega ni prav nič čutili. Nasprotno, število brezposelnih neprestano raste in zastoj v proizvodnji in trgovini je vedno občutnejši.

angleške vlade Macmillana, ki je tod na uradnem obisku "močno zadelo." Vse te dni je vladalo tu razpoloženje, ki močno spominja na "ženevski duh" tekom posvetovanja velikih štirih v Ženevi poleti 1955. Zahodni diplomati puodarjajo resnost položaja, ki jo naj bi bil snročil govor Hruščeva. Macmillan nadaljuje danes razgovore s Hruščevim.

SAN JUAN, P. R. — Vodstvo AFL-CIO je odobrilo predlog Walter Reutherja in bo organiziralo velik pohod brezposelnih skozi Washington mimo Bele hiše. Vodstvo AFL-CIO je zahtevalo tudi zastopstvo delavstva v upravi Federal Reserve Bank in njenih distriktnih podružnic. Meany je dejal, da to ni nobena "po-božna želja" ampak zahteva, ki jo bo delavstvo skušalo uveljaviti z vsemi silami.

LONDON, Vel. Brit. — Angleška vlada je snročila pravoslavemu nadškofu, vodniku ciprskih Grkov Makariju, da se lahko svobodno vrne na otok Ciper, kadar mu drago. Pred pičlimi tremi leti so ga Angleži zaradi sodelovanja z uporniki prišli in odgnali na Seychellske otoke v izgnanstvo, kasneje so ga sicer izpuštili, pa mu prepovedali povratek domov.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland 3, Ohio

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week in July

Publisher: Victor J. Knaus; Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Zedinjene države:

\$12.00 na leto; \$7.00 za pol leta; \$4.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Zed. držav:

\$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$3.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$12.00 per year; \$7.00 for 6 months; \$4.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months

Friday edition \$3.00 for one year

Entered as second class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the act of March 3rd, 1879.

83

No. 39 Wed., Feb. 25, 1959

Angleški ministrski predsednik Harold Macmillan v Moskvi

O malokateri diplomatski poti ameriških državnikov v Moskvo je bilo toliko uvodnega trobentanja kot o sedanjosti, ki jo opravlja Macmillan. Njegova pot v Moskvo je postala predmet svetovnega zanimanja že isti trenutek, ko je bila napovedana. Razlogov za ta pojav je več. Najprej je trenutno ameriška zunanja politika v — bolnišnici. Ni samo težko bolan sedajni državni tajnik Dulles, tudi naša zunanja politika ima mnogo kritikov doma in v tujini; tudi z njo ne more torej biti vse v redu. Dalje je Hruščev s svojim ultimatomom o Berlinu izzval celo vrsto ugibanj, zakaj je storil ta korak, in precej strahu, da bi iz ultimatum utegnili nastati vsaj krajevna vojna. Končno se ne morejo zediniti NATO zavezniki na skupno stališče, kako naj presojajo sedanjo zunanjo politiko Sovjetske zveze.

Zato svobodni svet pozdravlja pot predsednika Macmillana kot vsaj začasen izhod iz krize, ki ji ne ve nihče ne konca ne kraja. S tem pa še ni rečeno, da jo tudi vsi odobravajo. V besedah že, v resnici pa ne. Tako sta na primer Pariz in Bonn zelo malo navdušena za angleško idejo, da mora postati zunanja politika svobodnega sveta bolj "gibčna in prožna." General De Gaulle in Adenauer živita na evropskem kontinentu in gledata bolj od blizu, kako komunisti znajo izrabljati "gibčno in prožno" politiko svojih nasprotnikov. Sprašujeta se, kaj namerava doseči Macmillan s svojo politiko v Moskvi, iz Londona pa ne dobiva nobenega zadovoljivega odgovora.

Macmillan je namreč postavil zelo ponižen cilj svoji poti v Moskvi. Rad bi samo zvedel od Hruščeva, zakaj je sploh začel krizo radi Berlina in kakšno plačilo zahteva za zedinjenje obeh Nemčij, vzhodne in zapadne. To trdi na zunaj, ali pa verjame v uspeh, je drugo vprašanje.

Ako bi Macmillan res hotel doseči ta cilj, bi moral biti prepričan, da bodo v Kremli porabili njegov prihodek za odkritosrčen razgovor med štirimi stenami. Vsa dosedanja skušnja govori proti temu. Med Rusijo in Anglijo vlada že stoletja vsaj nezaupanje, ako že ne naravnost sovraštvo. Šele v tem stoletju je vrtoglava nemška politika napravila iz obeh držav zaveznice, toda še to le za kratek čas. Nezaupanje do Anglije je stalno prevladovalo v Kremli, pod carji in komunisti. Še l. 1940 so na primer ljudje iz Stalinske okolice brez velikega obotavljanja priznali, da je zanje sovražnik številka ena Anglija in ne morda Hitler in Mussolini s svojo protikomunistično propagando. Ko je po drugi svetovni vojni zdrknila Anglija med velesile drugega razreda, se tega niso nikjer tako zelo veselili kot ravno v Kremli. S svojim povdajanjem, da je sedaj Amerika njihov sovražnik številka ena, nočejo udarjati samo po Ameriki, ampak mimogrede opoliti tudi Anglijo češ, Rusija je še ostala velesila prvega razreda, Anglija pa ne.

Pri takem razpoloženju v Moskvi je težko verjeti, da bo Hruščev veliko zaupal Macmillanu. Smatra ga za politično zvezdo drugega razreda, ki sama ne odloča ničesar. Kar ji pove, ji pove z namenom, da bo Macmillan nesel naprej, ne pa morda v upanju, da bo od Macmillana dobil kako obvezno izjavo. Sicer je Macmillan deležen v Moskvi vseh časti, ki jih zasluži voditelj angleškega imperija, saj Macmillanov obisk pove komunističnemu svetu, kako močen je postal tovariš Hruščev. Komaj je nekaj zagrozil radi Berlina, že je pritekel Anglež na pogovor v Moskvo. Tako nekako bo naslikala komunistična propaganda angleško pot v komunistično Meko.

Kdor bi si hotel predstavljati, kako potekajo pogovori za kulisami, naj bere Churchillove spomine iz druge svetovne vojne, kjer je to povedal, kako sta se pogovarjala s Stalinom, in to v dobi, ko sta bila London in Moskva v zavezniških odnosih. Bojimo se, da se Macmillanu kot nasprotniku Moskve v tem pogledu ne bo godilo bolje kot Churchill kot zavezniku Kremli.

Sicer pa drugače biti ne more. Kremelj ima o Srednji Evropi čisto druge nazore kot svobodni svet. Misli, da pozna Nemčijo bolje kot Zahod, in je prepričan, da Nemci samo čakajo na priliko, da napravijo v Vzhodni Evropi s silo red po svoji zamisli. Med drugim povedano, Nemci tega tudi ne zanikajo, kajti ne verujejo, da bi do zedinjenja obeh Nemčij moglo priti mirnim potom. Nemške račune bi mogla preprečiti samo obrambna zveza, ki bi obsegala svobodni in komunistični svet, taka zveza je pa nemogoča, ker komunisti načeloma ne zaupajo svobodnemu svetu, naj jim ta nudi še tako jamstva.

Zato mislimo, da bo zelo dobro, ako bo Macmillan dosegel še manj kot javno napoveduje, to je dogovor o poti, po kateri naj Hruščev pokopje svoj ultimatum glede izpraznitve Zahodnega Berlina. Ako se mu posreči, da najde skupaj s Hruščevim način, kako bi Moskva pokopala ultimatum, se mu bo njegova pot dosti dobro posrečila in mu bo treba častitati k temu na videzu malemu uspehu. Dobro znamenje je to, da je Mikojan že v Ameriki jasno namignil,

da v Kremli ne gledajo na ultimatum z isto skrbjo kot v svobodnem svetu. Ako je Macmillan začel in nadaljuje razgovore v smeri, ki jo je naznačil Mikojan, ni izključeno, da bo njegovo potovanje vsaj deloma uspešno. Upanje, da bo njegova pot premaknila tudi vprašanje združitve obeh Nemčij z mrtve točke, je najbolje takoj pokopati. Hruščev bi zahteval za tak dogovor tako visoko ceno, da bi se Macmillan ne mogel o njej niti razgovarjati.

En uspeh je Macmillan dosegel, še predno se je podal na pot. Njegov političen ugled v Angliji se je močno popravil, kar mu pride zelo prav, kajti konservativna stranka gleda s precejšnjo zaskrbljenostjo na parlamentarne volitve, ki bodo tekmo prihodnjega leta, ako ne že letošnjo jesen.

Ako bo pokopan ruski ultimatum o Berlinu, bo Macmillan lahko trdil, da je k temu uspehu mnogo pripomogla njegova pot v Moskvo. Ako bi se to ne zgodilo, bo lahko trdil, da je napravil zadnji veliki poskus, da se ultimatum ne spremeni v mednarodno katastrofo. V obeh slučajih mu bo pot vpisana v dobro.

Mnenja in vesti

IZ ŽELEZNEGA OKROŽJA

Piše Andrejček

Duluth, Minn. — Dosti se je že spremenilo po svetu v teh prvih par tednih v tem letu. Francozi so od zadnjega poletja sem v precejšnji meri preuredili svoje politično in gospodarsko življenje. Kdor je Francoze kaj poznal zadnja leta bi nikoli ne verjel, da se bodo Francozi tako pohlevno odpovedali svojim skoraj res preveč demokratičnim političnim pravicam. Pravim "preveč demokratičnim" v takem smislu, kakor je bilo v Franciji zadnje desetletje, da je lahko vsak čifut in vsak cigan organiziral in prijavil svojo stranko in se z njo udeleževal v političnem življenju dežele in tako lahko nagajal, da mnogokrat pošteno misleči politiki niso mogli uveljaviti svojih dobrih načrtov v korist domovine.

Pa je vedno tako: vsaka reč le en čas trpi. In tako je trpela tudi ta, da so v Franciji jezili demokracijo ljudje vseh raznih tipov, kakor v kakem cirkusu konjičke na vrtilniku. Prijazni in pripravljeni so kamor so, da je državna politika v rokah takih politikov, ki jim pravijo ponekod, da niso ne ptiči ne miši, vsepovsod bankrotirala. Tisti, ki so od preje poznali Francoze so zmanjševali z glavami in povdajali: "To ni več francosko, pravi Francozi niso nikdar tako delali in nikdar ne bodo. Če pa delajo to Francozi, potem je francoski narod izgubil svojo dušo."

Trpka ugotovitev, a francosko politično življenje je potekalo res nekako tak. Vlade so prihajale, pa zopet padale čez noč. Hitreje je šlo vse naprej, kakor gredo na kakem dramskem odru dejanja v igri. Če si se kak dan znašel v kakem ministrskem uradu in ti je podpisal akt kak minister in če si prišel v urad čez dva tri dni zopet po kak podpis, je tam sedel za pisalno mizo že drugi minister. V parlamentu je odločevalo nad dvajset strank. Dopolodne so morda še soglašali za kake predloge, popoldne ko so se vrnili od kosila, so bili že drugega mnenja, vladi dali z glasovanjem nezaupnico in zopet so iskali novo vlado.

V taki cirkusu podobni politiki ne more biti nobenega napredka. Tisti vodilni Francozi, ki so znali še logično in stvarno misliti so začeli stopati skupaj in pričeti o zadevi bodočnosti Francije resno misliti in osvojiti resne odločne zaključke, ali pa bo šlo vse rakom živžgat. Začela so se tajna zaupna posvetovanja. Kdo naj reši Francijo? Njen vpliv v njenih kolonijah kot Afriki in še nekaterih drugih krajih? Zelo obsežen in zamotan kompleks. Problem, ki ga ni moč dati za rešitev v roke vsakemu političnemu "suštarju." Voditeljem se je posvetilo v glavi, da je to naloga za resnega odločnega človeka vojaka, ki naj bi znal voditi usodo države z masko političnega voditelja, pa tudi nastopiti kot vojak — general in povedati javnost: Tako bo, tako bomo "selcirali" pa nič drugače.

Kje dobiti in najti takega moža voditelja? Gledali so na okrog, pa takih mož ni najti za vsakem grmom. Končno so vedeli za nekoga, dasi ga sprva niso priznavali. A v sili marsikdo muhe je, tako pravi. In tako je bilo v tem slučaju. Odločili so se in šli prosit generala De Gaulle, da naj se jih usmili in reši. In De Gaulle se je odzval.

Njegov odgovor je bil: Sprejem, ampak z gotovimi pogoji. In ti so: Narod me mora sprejeti in z menoj vred tudi moje pogoje. Narod mora privoliti na spremembo ustave potom javnih volitev. Ta sprememba mora dati meni gotove ustavne pravice v roke, da me ne bodo razne politične mahinacije raznih strankarskih hujskačev mogle vreči med staro šaro, kadar koli bi se jim to zljubilo. In še kaj drugega zahtevam. Pristali so. De Gaulle je prijel za vajeti, izvedel skoro ves svoj program in danes je predsednik Francije, ali če hočete "Pete Republike v Franciji" in De Gaulle je danes res pravcati vladar nove Francije. Kako bo končal svojo misijo bo povedala bodočnost. Za enkrat mu nima nihče kaj izrednega za predbacivati. Mož pozizkuša kar more za dobrobit svoje domovine.

Francija je dežela, ki ima dokaj pestro in nadvse zanimivo zgodovino. Časi od začetka francoskega življenja so šli gor in dol, skozi dolga stoletja. Grozne črne viharne noči so preživljali Francozi, pa tudi vesele svetle dneve. Grozna črna noč je bila za Francoze baš v zadnji drugi svetovni vojni, ko je Hitler zasedel skoro dve tretjini dežele za več let. Kako so Hitlerjevi naciji ravnali z ljudmi, kamor so prišli je znano. Gospodarsko so pomolzi vse, kar se je dalo. Vplivne voditelje počistili. Priprosti pa so trpeli dalje. Nič čudnega, da je zbežanost zajela ves narod. V tej zbežanosti je potekalo vse življenje. Vojska je minula, okupator je odšel. Številne potrebe pa so odprle svoja usta, kakor mlade ptice v gnezdih in kričale po odpomoci.

Istih, ki bi pričnali hrano in pitati odprta usta takih potreb, je bilo vse premalo. Zato so nastajale krize in se vrstile, kakor da so se domenile za ta slučaj. Zdal je poverjena ta naloga De Gaulle.

Ozrimo se še malo na gospodarske probleme Francije. Zadnja svetovna vojna je Francijo občutno izčrpala. Vojno stanje po njenih kolonijah, v nekaterih prave vojne kot, v Indo-Kini, za tem večletna neenahna borba v Alžiriji, Tuniziji, itd. Vmes so bile še druge sitnosti, ki so občutno črpale francosko gospodarstvo. Med tem so se vlade menjale v Parizu, kakor luna v vesolju. Predpisavale nove davke, katerim so se pa Francozi upirali in mnogi jih sploh niso plačevali. Vse to je tekmo časa skoraj upropastilo vladne kreditne in popolni gospodarski kaos je grozil. V takih okoliščinah je bilo skrajno potrebno najti za vlado močne in odločne roke. V De Gaulle so našli moža za tako

vlado. In kakor še preje omejeno, ugodili so vsem njegovim pogojem, mu dali široko skoraj neomejeno oblast nad Francijo.

Na reševanje narodnega gospodarstva se je spravil z novimi odredbami. Odločil se je za devaluacijo francoskega franka. To je korak v inflacijo in hudo velik korak! Tistim, ki posedajo suh kapital in se nad devaluacijo franka jezijo, pravi De Gaulle: Zategnite za par lukenj svoje pasove. Ni pomoči, postiti se moramo malo in varčevati, da si ohranimo streho nad našim gospodarstvom. Za Francijo je to najbrže res edini izhod iz njene krize. Kako bo to vplivalo na zunanji svet in njegovo gospodarstvo je seveda svoje vprašanje. Francozi se za ostali svet najbrže dosti ne zanimajo, ker zdaj jim gre, da rešijo sami sebe in odgovarjajo po tistem hrvatskem reku: "Vsakdo neka moli Boga zase..."

Na gospodarskih poljih se po navedenem reku le prerad vsak ravna. Križ pri vsem pa je, da nekateri "izmolijo" preveč vse zase, za druge pa ne ostane nič. Potem nastanejo nove zmešnjave in najbrže bo tako tudi zdaj. Bati se je, da bo ta ugotovitev obveljala tudi zdaj.

Z devaluacijo franka upajo Francozi prodati več državam in deželah v zunanjem svetu. Amerikane bo zdaj v Franciji kupil mnogo več z dolarjem, kakor doslej. Tako Anglež s svojim funtom in tako drugi z njihovimi valutami. Za njihove valute bodo v Franciji dobili več blaga, kakor pa doma na lastnih tleh. Naravno, marsikak kupec bo šel tja, ker malo je takih, da bi ne šli v tako "štacuno," kjer se za denar več dobi kakor drugje. Vlada Francije upa s tem, dvigniti promet in dohodke. Z doseglo tega, bo vladi lažje dati višje plače uradnim službam. Tako tudi industrialci svojim delavcem. Vse to naj bi, če bo šlo vse lepo po "žnori" dvignilo francosko gospodarstvo. Vse to so lepi rožnati upi De Gaullove vlade.

V drugih deželah po svetu pa ta francoski inflacijski business lahko včasih v njihova gospodarstva. V trgovanju vsak "groš" šteje. Če ga kdo mesto tebe pobaše v svoj žep, ga tebi manjka. In v takih slučajih začneš ti tuhtati, kako bi tak "groš" nazaj dobil.

Tu pa se lahko začne stara igra gospodarskega tekmovanja. Kam to vodi, pa daje nam najboljši primer zgodovina in njeni dogodki med leti 1920 in vse tja do začetka druge svetovne vojne. NOVI GROBOVI PRI NAS: Kakor drugod, tako se tudi pri nas ne moremo ubraniti obiskov bele žene smrti. Kar nepričakovano pride in vzame seboj zdaj tega, zdaj ono, itd. Zadnje čase je naredila take obiske po našem železnem okrožju pri sledečih:

— V Hibbing General Hospital je preminul Art Milavec, star 50 let. Zadnjih 10 let je vodil trgovino Hibbing Surplus Store.

— Na Chisholmu je preminul prde kratkim rojak Joe Hren, star 74 let.

— Na Gilbertu je pa umrl rojak Frank Tushar, star 78 let.

— Umrlim večni mir in pokoj. Njihovim sorodnikom pa iskreno sožalje!

* Vsem čitateljem Ameriške Domovine kjerkoli iskren slovenski pozdrav!

Andrejček.

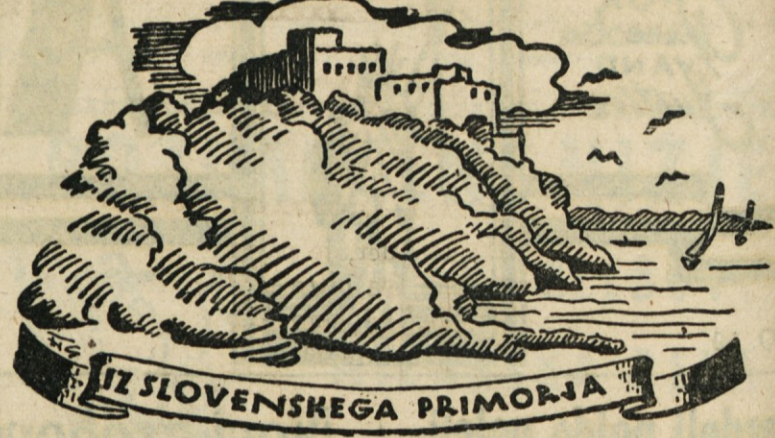
BARAGOV DOM

BOG NAROD DRUŽINA

Gospodinski tečaj

Cleveland, O. — Vse prijaviteljke, ki so bile obveščene, da so sprejete v 2. gospodinski tečaj v Baragovem domu, naj pridejo v četrtek, 26. februarja, ob pol osmih zvečer na sestanek v Baragov dom.

Odbor.

Lonec očita ponvi, da je črna...

Italijanski list "Alto Adige" je priobčil vrsto člankov, v katerih se je spravljal nad Avstrijo, čemu ne da Slovincem na Korškem narodnih pravic, ki jim gredo, ko se tako vneto in vstrajno poganja za narodnostne pravice Nemcev v Južnem Tirolu. Naj najprej tam naredi, kar je treba, predno se obrača z obtožbami na Italijo.

Južnotirolski dnevnik "Dolomitem" je italijanskemu časopisu odgovoril, da mu ni treba hoditi na Korosko, če hoče braniti pravice Slovincem, da to lahko stori kar doma. Naj Italijanska vlada povpraša, zakaj sploh ne dovoljuje pouka v maternem jeziku približno 50,000 Slovincem v videmski pokrajini. "Dolomitem" trdi, da mu bodo Slovinci gotovo nadvse hvaležni, ako bi v tej smeri prevzel kako udarno pobudo!

Nove orgle v cerkvi novega sv. Antona

V cerkvi novega sv. Antona v Trstu so začeli konec januarja postavljati velike nove orgle, ki so jih izdelali v mali lombardski vasi Cuvio v bližini Varese. Orgle imajo 5,000 piščali in 3 manuale. Upajo, da bodo lahko na je prvič zaigrali na god sv. Jožefa.

Smrt rojakinje v Dolini

Dolino in vse bližnje vasi je pretresla nenadna smrt blage krščanske žene, 49 let stare Frančiške Sancin iz splošno znane slovenske narodno zavedne družine. Pogreba se je poleg domačinov udeležilo tudi dosti Tržčanov.

Umrl je župnik v Drežnici

V ponedeljek, 2. februarja, je umrl zadet od kapi č. g. Anton Černjani, župnik v Drežnici. Pripravljal se je na prvo jutranjo mašo, ko mu je prišlo slabo; ob desetih, ko bi moral imeti drugo mašo, je bil že v večnosti. Pokojni je bil eden najbolj zglednih duhovnikov v goriški škofiji.

Nova gonja proti slovenskemu jeziku v Trstu

Pred sestankom italijansko-jugoslovanskega mešanega odbora 9. t. m. v Beogradu so italijanski narodni prenapetosti začeli to ostro gonjo proti uvedbi slovenskega jezika v odnosih Slovincem, z upravnimi in sodnimi oblastmi. S tem naj bi bila baje v nevarnosti italijanska kultura Trsta. Goriški "Kotliški glas" je v posebnem uvodniku na prvi strani poudaril slovenske narodne pravice v Italiji in še posebej na Svobodnem tržaškem ozemlju, kjer je upraba slovenskega jezika v upravi in na sodni določena z mednarodno pogodbo. Prav tako je z isto zaježeno slovensko šolstvo in njegovo stalnost. Doslej italijanske oblasti niso izvajale ne ene ne druge določbe. Mešana komisija naj bi na svojem sestanku v Beogradu razpravljala prav posebno o teh dveh vprašanjih. Od tod tudi vznemirjenje v italijanskem tržaškem časopisu.

Ozadje cerkljanske tragedije

Po 15 letih je končno postalo jasno, da partizanske oficirske šole v Cerknem nista izdala kaplana Ladislav Piščanec in Ludvik Sluga ali kateri izmed njunih vernikov, kot so trdili partizani, ki so imenovana prijatelj in ju s skupino njunih vernikov postrelili kot "izdajalce." Samo komunistično ljubljansko časopisje sedaj priznava, da je bil tisti, ki je šolo izdal partizanski poveljnik in načelnik štaba

XXX. divizije, ki je bila tedaj v okolici Cerkna, major Jernej Hrastnik. Imenovani je bil po prikazu ozadja in poteka krvave tragedije v Cerknem in ljubljanski Tedenski Tribuni — gestapovski agent.

Kljub vsemu komunisti še vedno nočejo javno priznati svoje krivde in nedolžnosti Piščanca, Sluge in njunih vernikov, čeprav je ta očividna tudi pravemu slepcu.

Petsto let goriške stolne župnije

Stolna župnija sv. Hilarija in Tacijana v Gorici bo obhajala letos 500-letnico svojega obstoja. Jubilejno leto bodo slovensko začeli na praznik farnih patronov 16. marca. Na sporedu so številne proslave verskega in prosvetnega značaja.

Pustna prireditev na Placuti

Za pustno nedeljo je pripravila prosvetno društvo v dvorani na Placuti spevolgro "Zvesto dekletje" ob spremljavi mandolinističnega orkestra. Na sporedu so bili še posebni šaljivi prizori. Občinstvo, ki je do zadnjega napolnilo dvorano, je bilo izredno zadovoljno.

Gospodarski položaj v Gorici

Po poročilu Trgovinske zbornice je gospodarski položaj v Gorici precej kritičen. Kovinarski podjetji GRDA in SAFOF sta v precejšnji težavi. Potrebni bi bili modernizacije. Podgorška predilnica ima dovolj dela in večino svojih izdelkov lahko proda že na domačem trgu. Tudi trgovina v mestu se je razmahnila, od kar je meja proti Jugoslaviji odprta vsaj za obmejno prebivalstvo. Prav odprtje meje je prenekaterega trgovca, ki je bil že na robu propada v zadnjem trenutku rešilo.

Najstarejša rojakinja umrla

V petek, 6. februarja, je umrla 93 let stara Jožefa Petecan v Podgorici. Bila je dobra krščanska žena in mati, ki jo je vse spoštovali. Bila je tudi zavedna Slovenka.

Povečan avstrijski promet skozi Trst

V kratkem bo sestavljen poseben mešani odbor, ki bo skrbel za povečavo avstrijskega prometa skozi Trst. Ustanovitev komisije je nedavno potrdil avstrijski kancler Raab, ki je to vprašanje proučeval s predsednikom tržaške Trgovinske zbornice.

Čudoviti vitamin

Londonski tednik "Sunday Express" poroča, da nekateri romunski znanstveniki trdijo, da so odkrili snov, ki odstranjuje starostno betežnost. To snov so imenovali vitamin H-3. Po nekaj injekcijah tega leka, pravijo znanstveniki, gube izginejo, lasje vnovič zrastejo, glas postane čvrst in upogljivi hrbet se zravna.

Novica o tem je prišla iz inštituta za gerontologijo v Bukarešti, po štirinajstih letih raziskovanja in poskusov. Zdal se že začeli zidati tovarno, v kateri bodo na veliko izdelovali vitamin H-3.

Okrog sto starcev, od katerih ni bil nihče mlajši od šestdeset let, so zdravili z vitaminom H-3. Profesorica Ana Aslanova, direktorica inštituta trdi, da postanejo stari ljudje s to snovjo spet radoživi, čeprav vitamin H-3 ne podaljša posebno njihovega življenja. Ta vitamin spodbuja izločanje snovi v telesu, ki preprečujejo ali vsaj močno zavirajo odmiranje tkiva in sklerozo, spričo česar postane krvni obtok normalen.

Naše gore list

SODOBNA POVEST

"Da. Lahko računate name. Pomagala bom Puharju v vsem, kolikor bo v moji moči. Obljubljam vam."

"Vedel sem, da bo tako. Ne morete si misliti, kako važno je to zame. Strašno ga imam rad, Lorna. Skupaj sva prestala reči — grozne reči, o kakršnih ne on ne jaz ne bi hotela govoriti ali jih pozabiti. Takele izkušnje ustvarjajo prijateljstvo, ki je globlje ko katerokoli. Za tega človeka bi jaz naredil ne vem kaj, in vem, da tudi on zame."

21. poglavje

Lorna se je potihem splazila na stopnice, zaklenila vrata in se usedla k odprtemu oknu.

Kaj naj zdaj stori? Kako naj se izmuzne?

Mogla bi še ponoči zapustiti hišo, oditi v Vilton, zgodaj zjutraj pa se z avtobusom odpeljati v Boston. Ali pa bi si najela avto, se odpeljala na letališče in odletela v Nju Jork. Vendar pa bi morala v obeh slučajih najti kak tehten izgovor, da tako nedoma odhaja prav v trenutku, ko jo najbolj potrebujejo. Dobro je vedela: ako pusti Belo Jadro na cedilu na dan odpiranja, ko stoji na križišču med uspehom in neuspehom, bi mu zagradila nekaj tak grdega, da bi ji nihče ne mogel odpustiti, pa naj bi bila njena lastna zadrega naj bi tako skrajnala. In vendar nima še nobenega drugega izhoda. V Belporstu ne sme ostati. To stoji kakor pribito.

Pa tudi če Belport zapusti in gre v kako večje mesto — kam naj se obrne in česa naj se loti? Picile prihranke bi hitro izčrpala in ostala bi brez denarja, če ne bi takoj našla zaposlitve. Povrh pa je niti najmanj ni imelo, da bi Kejpu pokazala hrbet in pretrgala vse zveze s sedanjo družbo. Ali ima še kakega drugega prijatelja na svetu? Sorodnikov nima, in ko je odšla v Nju Hempšir z namenom, da se poroči in stalno naseli, je pretrgala vse družabne vezi, pozneje pa je imela preveč dela, da bi jih obnavljala. Vse moči je posvečala samo Holiju in hiši. Ko je oboje izgubila, pa je ostala na svetu čisto sama.

Kar ji je Skot povedal o Holiju, ji je vzbudilo skoraj neutешljivo lakoto. Vedela je, da se mu ne sme dati spoznati. O tej reči se sploh ne da več prerekati. Toda če ostane sama tukaj do njegovega prihoda, ga bo vsaj skrivaj lahko videla. Srce jo je zbolelo, če je pomislila, da se je tako povsem spremenil. Res je bil žalosten, ko sta se poslavljal, pa je vendar gledal pogumno v oči položaju, ki se ni dal drediti. Upala je, da se bo prilagodil novemu položaju in postal srečen, ko nje nikoli več ne bo videl. Zdj pa sliši, da jo je to upanje prevarilo. Skot je poudarjal, da je telesno povsem zdrav, zdrav ko riba. Vzrok njegovemu sedanjemu stanju mora biti kje drugje, in Lorna si ni mogla misliti drugega, ko da duševno hudo trpi.

Morda se farma ne obnaša kaj prida. Gospodar Holij ni bil najboljši. Najbolje je delal, če ga je kdo vodil. Če si mu obzirno povedal, kaj je potrebno, ti je rad pomagal in se z navdušenjem loteval vsakega dela. Morda Germana tega ne zna. Čeprav je Holij dobrodušen in ve-

der, je pa tudi zelo občutljiv in ga hitro užalijo. Čim bolj je ljubil, tem hitreje je opazil vsako neprijaznost. Dobro mu je delo, če si ga imel rad in ga pohvalil; Lorna se mu nikoli ni prilizovala, redko pa ga je tudi pozabila pohvaliti za njegov trud, če ga je prevzel nji na ljubo. Ljudje imamo pač različne osebnosti. In tega ne bi smeli pozabljati. Germana pa najbrže hodi čisto drugačna pota, ki se jim Holij ne more tako hitro prilagoditi. Saj je skoraj smešno, se je Lorna nasmehnila sama sebi, da si delam toliko skrbi zaradi Germane in Holija, pa ni mogla drugače, naj bi se še tako otepala. Ni mogla prenašati, da bi on bil nesrečen, zanemarjen in bi ga napak umevali. Vsa nesrečna je postajala, če ob misli na oblake na njegovem čelu.

Potekala je ura za uro, Lorna pa je še vedno sedela pri oknu, ne da bi postala zaspala. Kaj neki ji morejo pomagati vse takele sanjarije? Ali more zaradi njih skleniti kaj pametnega, kaj bo počela jutri? In vendar je nujno potrebno, da napravi kak poraben načrt. Skušala je torej pozabiti na preteklost in skrbeti samo za sedanjost. Tri dni ji bo grozila nevarnost — le tri kratke dni — nato pa bo Belport spet varen, vsaj razmeroma varen, spet se bo lahko povrnila v Belo Jadro in delala. Preveč svojih moči je že zabila v ta poskus, da bi mogla biti do njega brezbržna. Pa je tudi prijateljstvo svojih sodrugov zdaj cenila že tako visoko, da jo je kar streslo ob misli, da bi jih razočarala ali spravljala v zadrego.

Kaj naj torej stori? Joj, kaj naj stori? Po glavi ji je razbijalo od razmišljanja in ko je požrla slino, jo je v grlu stisnilo. Ni se mogla spominjati, da bi ji že kdaj bilo tako vroče ali bi se počutila tako od kraja izčrpano. Ne da bi bila mogla za naslednji dan napraviti kak načrt, je proti jutru zlezla v posteljo, se pogreznila v nemirno spanje in se vsa prestrašena zbudila.

Mrs. Holmes je trkala na vrata.

Lorna se je opotekla proti vratom in jih odklenila. "Menda ste se zaležali, dete," je prijazno rekla Alteja. "Zajtrk je že skoraj v kraju. Prišla sem pogledat, kje se zadržujete."

"Oh, oprostite — nisem vedela, da je že tako pozno. Ponoči nisem kaj dosti spala. Bojim se, da sem se prehladila." Stresla se je. In zeblo jo je kar zares, kakor da jo je kdo po hrbtu obilil z vedeno vodo.

Alteja si je pozorno ogledala njena zardela lica in oči, ki so se tako nevarno svetile. "Kar takoj nazaj v posteljo, ljuba moja, in v postelji tudi ostanete. Še misliti ne smete na to, da bi vstali. Prinesla vam bom nekaj zajtrka."

"Ne vem, ali je potrebno. Mi prav nič ne diši."

(Dalje prihodnjič.)

Sobe se odda

V najem se dobi 5 sob. Vprašajte v Šornovi restavraciji, 6036 St. Clair Ave. EN 1-5214. (X)

Pozdravljeni! — Naznanim Vam da sem dobila LOVIAN CAPSULES ter Vam pošiljam naročilo še za nadaljne 4 dolarje, zato ker sem se prepričala, da v resnici pomagajo, kar bom povedala drugim! Lepa hvala Vam in Z Bogom! — M. K., McDonald, Pa. To je ena izmed tisoč oseb, ki so jim LOVIAN CAPSULES pomagale. Pričani smo, da bodo pomagale tudi Vam!

Razprodajamo po celi U.S.A. 25 - \$1.95 — 50 - \$3.69 — 100 - \$6.49
MANDEL DRUG CO.
15702 Waterloo Rd.
Cleveland 10, Ohio

Življenje v kitajskih komunah je turobno

Člani komun imajo zajamčeno vse, kar za življenje materialnega potrebujejo, ne prejema nobenega zaslužka v denarju, morajo pa se v vsem podrediti predpisom, ki urejajo življenje od jutra do noči.

Šestnajst reči ima zajamčenih vsak član v kitajski komunistični komuni:

1. Obleko. — Kakršno dobi, tako je treba vzeti, oskrba je skupna.

2. Hrano. — Zjutraj ljudje v komuni vstanejo na znamenja zvočnikov, ki tulijo po ulicah. Takoj gredo k polurni telesni vajini in potem v skupne kuhinje k zajtrku. Po zajtrku se razporede skupine po vrstah dela. Nikakor ni rečeno, da delajo družine skupno. Žene in možje so v raznih delovnih skupinah. Opoldne je skromno kosilo v skupnih obednicah, ali na polju. Večerja je isto tako v skupnih obednicah, ne po domovih.

3. Stanovanje. — Vsaka komuna ima stanovanja za samce, za zakonce in nekatera jih imajo tudi za družine. Vendar je v vsaki komuni posebej otroško zavetišče. Otroci so redno posebej pod nadzorstvom bolničark in vzgojiteljic komune, da morejo starši neovirano opravljati posle, ki jih jim določijo vodstvo komune.

4. Prevoz od stanovanja do delovnega mesta. — Vsak dan prevažajo delovne skupine skupna prevozna sredstva.

5. Materinski priboljški. — Vsaka pričakujoča mati dobi 45 dni dopusta in dodatek sladkorja in druge hrane.

6. Dopust za čas bolezni in prosto zdravniško oskrbo.

7. Oskrbo za starost.

8. Prost pogreb. 9. Brezplačno izobrazbo.

10. Malo doto in poročno kosilo za vsak par.

11. dvanajst brezplačnih striženj las na leto.

12. Dvajset brezplačnih vstopnic v toplo kopel.

13. Brezplačno vzgojo in vzrejo otrok. 14. Brezplačno razvedrilo, komunistična radijske oddaje in poučne ure.

15. Brezplačno šivanje in popraviljanje obleke.

16. Brezplačno razsvetljavo.

Obiskovalci iz svobodnega sveta, ki so jim uradniki komun opisovali te blagodati in so potem mogli par dni gledati življenje v komunah pripominjajo: V teh komunah so ljudje približno na istem kot živali v živalskih vrtovih. Le v tem je razlika, da živali lahko tam poležujejo, kakor jih je volja, ti ljudje pa morajo delati kot črna živina in morajo še poslušati komunistične nauke.

Kitajska komuna je spremeni-la podeželje v tovarno. Tam ni več poezije življenja, ne več komodnosti, ne miru. Nihče več ne more iti k počitku, kot bi hotel, kaj šele da bi si izbral delo,

kot bi hotel, ali da bi se po svoji volji obnašal. Komuna je izbrisala zasebnost, svetost doma, nedotakljivost osebnega življenja in družine. Na obrazih in čeh se vidi, da je to hujske kot vsi pekli, ki si jih moremo predstavljati.

JOZE GRDINA:

PO VZHODU IN ZAPADU

Srečanje s tovarišem iz ruskega ujetništva. Na Dolenjsko. Na Gorenjskem. V Celju. Na Notranjskem. Na Skarjučini. Pred sodnikom. O položaju v Jugoslaviji. V neprijateljem položaju. V Paray le Monialu. V svetišču Presv. Srca Jezusovega. Grob sv. Marjete Alakok. V Parizu. Konec.

(Nadaljevanje.)

Potem je z navdušenjem govoril v pridigah o pobožnosti presv. Srca Jezusovega ter jo širil v spovednici, kjer je spovedance navajal pristopati vsak prvi petek k sv. obhajilu. Tako je pobožni pater širil to pobož-

nost ter bil v veliko podporo sv. Marjeti. V tem so ga predstojniki poslali na Angleško kot pridigarja, kjer je bil spovednik katoliške vojvodinje Marije Beatrike. Tudi v Londonu je goreči pater, v kolikor se je pač dalo med protestantskimi Angleži, širil to pobožnost. Tam si je nakopal sovražnike. Oklevetan je bil, da je v zaroti proti kralju Karolu II. in bil vržen v ječo. Na posredovanje francoskega dvora je bil oproščen, toda kot državni nevaren je bil iz Anglije pregnan. Prišel je nazaj v Paray le Monial, kjer je 15. februarja 1682 umrl.

Zdj počiva v oltarju na evangeljski strani, v stekleni krsti, kjer so pa le kosti, katere se vidi skozi steklo. Nad tem je blaženi Kladiv Kolombier na mrtvaškem odru. Na steni je lepa slika, ki predčuje blaženega v ječi. Okna so okrašena z dogodki iz Jezusovega življenja. Najlepša je slika nad glavnim oltarjem. Jezus obdan od nebeskih duhov sedi na prestolu, na prsih je z žarki obdano njegovo božje Srce; na njegovi desnici je sv. Marjeta Alakok, na levi pa blaženi Kladiv Kolombier. Kapelo krasijo lepi stebri iz rjavega marmorja. Tak je zemeljski dom apostola božjega Srca.

Od tu grem v Hieron, muzej Kristusa Kralja, da si tudi tam ogledam stvari, ki so me zanimali. Ker sem si ogledal muzeje Kaire, Carigrada in Rima, zakaj bi se ne tudi tega. Ustanovitelj muzeja je bil španski ba-

Z OPERACIJO SO MU USTAVILI RAST — Yoshimitsu Matsuzaka (na levi) je star 23 let in je velik sedem čevljev in 6 palcev. Rastel je in raste, dokler ni dr. Shimizu v tokijski bolnišnici s posebno operacijo v glavi njegove rasti ustavil. Na sliki vidimo Matsuzako, ko odhaja iz bolnišnice. Na desni v beli halji je zdravnik, ki ga je operiral.

KOT DOMA V DRUŽINI — V Avstriji so na pobudo prof. Hermann Gmeinerja ustanovili tekočane otroške vasi, v katerih skrbijo za osirotele in zapuščene otroke nekako tako, kot bi bili doma pri svojih starših. Na sliki je prikazan eden izmed 20 domov z osimi dečki v oskrbi "matere", ki deli svojim "otrokam" juho, v "otroški vasi" Hinterbruehl. Otroci se v teh domovih počutijo veliko boljše kot v običajnih sirotišnicah.

ron Sarachaga, poslanik v Petrogradu v Rusiji, ki se je pred sliko Srca Jezusovega spreobrnil ter potem iz hvalečnosti do božjega Srca ustanovil muzej za umetnine in spise, ki se nanašajo na presv. Srce Jezusovo in sv. Rešnje telo. Tu sta potem odlično delovala Marta Noaillet in njen soprog Jurij; njima gre velika zasluga, da je papež Pij XI. decembra 1925 odredil, naj verniki vsako leto zadnjo nedeljo v oktobru prav slovesno praznujejo nov praznik Kristusa Kralja in se slovesno posvetijo njegovemu Srcu.

Muzej je bogato založen s predmeti, za katere namene je bil ustanovljen. Tam so slike vseh mednarodnih Euharističnih kongresov. Tako sem videl Kongres, ki se je vršil na Dunaju l. 1912, in v Chicagi l. 1926, bitko pri Lepantu, čudeži sv. Rešnjega telesa v Clermontu, zločin v Bruxellesu 4. oktobra 1370, ko Judje prebadajo z nožem sv. hostijo. Videl sem nešteto drugih slik, kakor tudi križev, kelihov in drugih svetih posod. Vsak od teh predmetov ima svojo zgodovino. Koliko je vseh stvari, ne morem povedati, ker si nisem vsega zapisal, ker bi moral biti tam najmanj en cel dan.

Iz Hierona grem na trg Alsace Loraine, kjer obiščem baziliko Presv. Srca Jezusovega. Krasna in obsežna stavba je ponos in krona mesta; kdaj so jo pozidali mi ni znano. Iz številja romarjev, ki prihajajo v Paray le Monial, je bila nujno potrebna, ker kapela prikazovanja je za tako veliko število romarjev premajha: ta je le amonet mesta, dočim je bazilika povsem reprezentativna stavba za številne shode in svečanosti.

Iz bazilike se napotim na obsežni in lepi vrt, kjer se je čisto sprehajala sv. Marjeta. Tu sem si ogledal lepo kapelico, kraj, kjer so redovnice prvič javno častile Presv. Srce Jezusovo. Na tej poti sem srečaval skupine študentov, ki so pod vodstvom svojih profesorjev obiskovali svetišča in druge zanimivosti mesta.

Paray le Monial leži ob reki Loire ter šteje okrog 5.400 prebivalcev, ki so pa jako dobri in postrežljivi ter gredo zelo na roko tujcem, ki prihajajo tja. Iz njih vedenja se vidi, da se, zavedajo, da so v mestu presv. Srca Jezusovega. Le prehitro je mineval čas v tem prijaznem mestu. Večer se je bližal, ko sem bil gotov z ogledovanjem tega lepega kraja, enega najlepših mojega potovanja: Le Sveta dežela mu je prednjačila. Še bi rad ostal za drugi dan, toda zrakoplov me ne bo čakal, ampak moram jaz njega; zato sem moral vzeti slovo. Še enkrat sem stopil v kapelo prikazovanja, stopil pred oltar, s katerega je govoril Jezus Kristus, ko je bil izpostavljen na oltarju v monštranci, se poklonil sv. Marjeti, nakar sem zapustil svetišče. Zunaj v prodajalni sem si nakupil še spominov za svojce in prijatelje ter se napotil na kolodvor.

Ura je bila osem, ko sem stopil na vlak. Še enkrat sem se ozrl na prijazno mesto, katerega naši ljudje tako malo poznajo, zlasti Ameriški Slovenci. Za vsak drug kraj se bolj zanimajo kot pa za Paray le Monial. Toliko naših ljudi potuje preko Francije v Ameriko in nazaj, a se ne brigajo, da bi se ustavili; priličen ovinek bi napravili, pa bi bili tam. Za ta ovinek in pa za čas, ki so ga potratili s čakanjem na vlak, bi videli in doživeli nekaj lepega, pristrčnega. Stroški bi bili malenkostni in v Pariz ali pa v Ljubljano bi ravnatako prišli, kot če bi se peljali z Orient expresom. Prav radi tega sem se s pisanjem malo bolj pomudil pri temu kraju ter povedal, odkod znamenitost kraja in kaj se je tam godilo. Zato rojak in rojakinja, ki morda rad pristopiš na prvi

petek k mizi Gospodovi in si na poti na obisk v domovino ali pa od tam nazaj, le stopi v Paray le Monial, pa se zahvali Bogu, za to veliko milost, ki jo je dal zato, da ti osladi grenko misel na zadnjo uro in te po tej milosti svojega božjega Srca osreči v večnosti.

Vlak je jako naglo vozil in že pozno v noč se pripeljem v Pariz, glavno mesto Francije. Kam sedaj? Pa ni bilo treba biti v skrbeh: postrešek, katerih na kolodvoru ne manjka, je brž pristopil ter se mi ponudil, da me pelje v hotel. Prav, saj prespati se itak moram, predno odpotujem proti Ameriki. V spremstvu postreška, ki je nesel kovčeg, grem v bližnji hotel La Savoie, kjer sem dobil sobo in sem kmalu potem pošteno zaspal. Po bolj poznem zajtrku sem šel po mestu, da si tudi Pariz malo ogledam. Z narčtom mesta v roki vse peljem na urad zrakoplovne družbe Pan America; ko vse uredim in oddam prtljago, jo mahnem na sprehod po mestu, kjer sem si ogledal slavolok zmage, vladne palače, videl slavno Notre Dame, se pozanimal za Bastijo, gledal ladje ki so plule po reki Seine ter si ogledal še druge stvari, katerih pa tukaj ne bom nič opisoval, ker naši ljudje, ki potujejo preko Pariza, ga itak poznajo. Pri vsem tem sem se že grozno naveličal tega pisanja, da grem kar mimo Pariza.

Zvečer ob 11 sem sedel na zrakoplov, ki je odfrčal preko Atlantika. V Shannon na Irskem se je za malo časa ustavil, potem pa nadaljeval pot proti New Yorku, kamor smo dospeli okrog poldne. Po carskem pregledu sem želel čimprej domov. Prvotno sem mislil potovati z vlakom, pa sem se premislil ter potoval z zrakoplovom. Ob 5. uri popoldne 4. julija sem bil že v Clevelandu. Moje potovanje po Vzhodu in Zapadu je bilo zaključeno.

KONEC.

Hranite denar za deževne dneve — kupujte U. S. Savings bonde!

MALI OGLAS!

Stanovanje se odda

Pet neopremljenih sob v okolici sv. Vida se odda v najem. Kličite po 5. uri pop. EX 1-4174. —(40)

Stanovanje se odda

Na East 103 St. blizu St. Clairja se odda 5-sobno stanovanje s kopalnico, spodaj, lep vrt, za \$50 mesečno. Vprašajte na 663 E. 103 St. (42)

Potrebuje mo hiše

Eno družinske in dvodružinske hiše potrebujemo, da jih prodajamo, v okolici Grove-wood Ave., in E. 185 St.

PENA INC. REALTORS

620 E. 222nd St. AN 1-2300 (Nasproti mestne hiše) (wfx)

Naprodaj

Lepa zofa (davenport) se prodaja za \$45.00. Na 1630 Merl Ave. SH 9-1777.

POPRAVLJAMO

FENDERJE IN OGRODJE

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 St. Clair Ave. EN 1-1633

Kadar nameravate

kupiti ali prodati HIŠO . . . TRGOVINO pokličite za ZANESLJIVO in TOČNO POSTREŽBO: JOHN ROZANCE LAKELAND REALTY CO. 15604 Waterloo Rd. KE-1-6681

Štirindvajset strani najlepših povesti prinaša vsak mesec slovenski ilustrirani mesečnik "POVEST" Se vam hranimo začetek romana! Letna naročnina samo \$5.00 Zabeležite si naslov: P.O. Box 730, Brandon, Manitoba, Canada

IVAN TAVČAR:

VISOŠKA KRONIKA

če imaš torej kakke dvome, se vedno odloči za ono stran, kamor ti kaže ljubezen gola in čista ljubezen! Ker vsega tega nisem vedel, me je pohodil gospodar sveta in kakor drobno zrnje me je vrgel v prah na cesto, da so po meni hodili težki vozovi življenja.

Ko sem pri Debeljakovih vstopil, je bila preja že skoraj prenehala. Trske so sicer še močno gorele v svojih železnih obrocih, ali le nekaj predic je še gonilo svoje kolovrate, nekaj takih, katere niso bile najgorše in za katere se ni dosti brigal nespametni moški spol.

Plesali so. Miza je bila obložena kakor pri svatovski pojedini. Vino se je točilo, in temu in onemu je že stopalo v prazno glavo. Čula se je že tista neslana govorica pijanih gorganskih fantov, iz katere se tako rad napravi pretep.

Marks je bil danes stari Marks: prav tak, kakor tisti dan, ko se je hotel metati z mano in Lukežem. Pri plesu je segal po najgorših, in če je vedel, da ima ta ali ona svojega, je posebno dolgo plesal z njo, kar je zbuhalo jezo in nevoljo. Govoril je čez mero veliko, vsem je hotel zapovedovati, in če ga niso hoteli poslušati, je storil vendar to, kar se je zdelo primerno njemu. Kazal je Tajčarja, ki je sirov in ošaben, kadar misli, da se ga vse boji.

Po deseti uri je Marks zahteval svoj ples. Ker se je točilo njegovo vino, se mu je ta ples moral dovoliti, ker je bila to stara pravica.

Za plesavko si je izbral Agato, ki je bila danes posebno čedna s svojimi rumenimi kitami in s svojim rdečim licem. Bila mi je tako všeč, da kar očesa nisem mogel odtrgati od nje. Vzel jo je torej Marks ter se postavil z njo. "Sedaj, telički, glejte, kako plešemo mi, ki smo Tajčarji!" je vpil napihnjeno. Od strani je stala domača mladina in krvavih oči ga je gledala, pa se ni upala ničesar odgovoriti, ker je bila njegovo vino.

Podal je dekletu roko in plesala sta, da kaj takega če nismo videli v tej dolini. Meni sicer to skakanje ni dopadlo, ali dekletom se je žarilo po obrazih, če je Marks Wulffing med plesom skočil posebno visoko. Skakal je v resnici, kakor bi ga kdo z nožem suval v stegno. Včasih je telo še celo tako zavrtel, da je z nogami silil proti stropu, z glavo proti tlom. Ko smo mislili, da bo z njo ravnokar sunil ob zemljo, se je bliskoma obrnil, da je zopet stal na nogah.

Našim dekletom je bilo to vrolo všeč. V kupu, ki se je nabral okrog mene, so sedele hčere i-movitih kmetov s pogorja ter si pomenljivo pripovedovale, da Marks ni hlapec, temveč da je sin premožnega kmeta iz Davč.

Vse je kazalo, da se Marksu odpira pot do kmetijskih hčera, ki se v naših časih ne smejo možiti pri hlapcih.

Ali Marks se za te ženske ni zmenil: pozabil je še celo na ono, ki si jo je bil izbral že na

domu v Davčah. Ali tembolj je silil v Agato. Veliko ji je govoril, ona pa mu ni odgovarjala, še smejala se ni, kar rade dela-jo plesavke, in to na vsako plesavčovo nespametno besedo. Plesala sta mirneje. Nekaj sta tleskala z rokami in hodila drug okrog drugega, kakor da bi ne mogla dočakati, da prideta zopet skupaj. Navsezadnje se Marks ni mogel več krotiti. Prišel jo je okrog pasu, jo dvignil visoko nad svojo glavo ter se zavrtel z njo, da so Agatina bela krila kar šumela. Hipoma jo je spustil k sebi, jo objel ter se z bradatim svojim obrazom smukal okrog njenega, da me je napolnila kar najhujša jeza.

"Moja si," je kričal kakor obse-den, "moja in nikogar drugo-gega!" Okrog sebe je gledal kakor bik na paši. "Pa mi jo vzemi kdo, če si upate!" je še pristavil in meril s pogledom Jurija in tovariše. Tudi mene je meril s tem pogledom, da je — najsi sem bil desetkrat gospodar — zakipela kri v mojem telesu.

Pa Agata ni bila zadovoljna s tako snubitvijo. Upirala se je, in ker je le ni nehal stiskati k sebi, smo videli, da je dvignila svojo roko in da je začela šv-kati z njo po njegovem kosmatem obrazu, da je tleskalo.

"Pusti!" je govorila ostro, "pusti me — kdo te mara, grdo-ba grda!"

Ta udarec je vzel Marksu vso moč, ker izgubi mlad človek vsako ime, če ga je tepla žen-ska. Spustil je Agato in kakor izgubljena ovca obtičal sredi hi-še. Obdajala sta ga smeh in grohot, kar ga je zapeljalo, da je storil nekaj, kar je bilo v ta-kem trenutku najnespametnej-še: siknil je grdo besedo, ki je veljala vsem in ki je torej vse razdražila.

Prvi je bil Juri v njem, potem ga je obsula cela drhal, ki je zavoljo njegove ošabnosti kuha-la jezo oni večer. Branil se je, kolikor se je mogel, pa so ga i-melo v hipu na tleh; tepli so ga in ga suvali s težko okovanimi črevlji. Ubili bi ga bili, da ni-sva prihitela z Debeljakom ter razmetala vseh, kar jih je viselo na njem, prav tako kakor čebe-le, če padejo na potnega konja.

Ko se je s težavo vzdigoval, je ječal in stokal. Marks Wulf-finga je bilo groza pogledati: na glavi lasje šopoma izpuljeni, o-bleka raztrgana; ko je počasi zlezel na noge, se je pokazalo, da je na eni nogi krevljal; po obrazu in po rokah pa je silila na dan kri v debelih kapljah. Vzlic temu se je odkrivalo na tem obrazu toliko jeze in toliko divjega sovraštva, da sem kaj takega videl pozneje samo še pri Turkih, kadar smo vjete v vr-ste postavljali in jim sekali glave!

"Ste me," je tarnal, "ker vas je bilo preveč! Kakor mravlje ste se usuli na enega! Najbolj pa me peče, da me je tepla žen-ska — ženska, ki je od naših lju-di! Da bi vas vse hudič vzel!"

S to željo, ki mu je gotovo pri-hajala od srca, je odkrevsal.

Tako se je razdrla preja pri Debeljakovih nekaj časa po Sve-čnici v letu 1695.

Drugo jutro je bil Marks Wulffing izginil. Noč ga je po-brala, in še svojega plačila ni zahteval.

Prišla je spomlad in pozabi-li smo kaj hitro na Jeremijeve-ga sina. Na polju se je delalo, prav pridni smo bili in časa ni-smo imeli, da bi mislili na kaj drugega. Tudi Agata je bila pri vsakem delu, vesele in dobre

volje, da smo jo gospodar in družina vsak dan še rajši imeli. Med njo in Jurijem nisem opa-zil ničesar, ker sem vedel na-prej, da si bo fant take in ena-ke muhe iztrebil iz glave.

Bilo je okrog Binkošti, in prav lepo je sijalo sonce. Stal sem pred hišo in ko sem pogledal proti Debeljakovi brvi, sta stopala po nji dva loška birača, vsak z dolgo sulico na rami. Pred njima je korakal grajski ječar Mihol Schwaiffstrigkh. Prav gotovo se nisem motil: nih-če drugi ni mogel to biti, kakor Schwaiffstrigkh, ker je nosil na hrbtu veliko bisago, katere ni nikdar puščal doma, kadar je nosil pečate po dolini. Napadla me je nemirna slutnja, da pri-hajajo ti trije k nam in da ne prinašajo nič dobrega s sabo.

V veži sta odločila hlapca svo-ji sulici ter ju prisionila k steni. Schwaiffstrigkh pa je veselo iz-pregovoril: "Jesti nam boš dal, Izidor. Smo res lačni! — Ta 'Flekte' nas je na vse jutro spodil iz poste-lje, da smo morali odriniti, ne da bi bili kaj zaužili."

Hlapca sta molčala. Čudno pa si mi je videlo, kako sta ta dva človeka upirala oči v našo Aga-to, prav ko da bi se bala, da bi jima kam ne odrčala.

Če je vmes birač, tedaj ni ve-selja v kmetijski družbi. Zato-rej se je med jedjo le malo go-vorilo. Pač sem vprišal Mihola po loških novicah. Malo se je zamislil, potem pa počasi odgo-voril:

"Najboljša novica je, da pri-de čez teden dni novi naš gos-pod škof, Joannes Franciscus, ki je ravnokar prevzel vlado. Pregledati hoče svoja loška po-ter izpregovoril:

ZA POMLAD — Pariški krojači so izdelali za letoš-njo pomlad tudi tale kraj. Kostum je iz temnosivnega vzlastega tweeda.

sestva, in glavarju bi kar privo-ščil, da bi ne bilo vse v redu. Pa kako hoče biti vse v redu, ko vem, da spravlja ta hudič v svojo malho, kar le more!"

Ko smo pojužinali, je odšla družina po opravkih in z njo tudi grajska hlapca. Zdelo se mi je, da jima je Schwaiff-strigkh nekaj pokimal, nakar sta se hitro vzdignila. Pri oknu sem videl, da sta z družino, ki je odhajala z Agato na polje, hodila tudi birača in da sta ime-la pri sebi dolgi svoji hebebar-di.

Mihol je hotel nekaj z mano govoriti. Prišel je:

"Kako je? Si kaj prida pri-delal lanske leto?"

Odgovoril sem, da ne preveč, da letina ni posebna.

"Pa je že kaj ostalo," me je zavrnil kratko, posegel po svo-ji bisagi ter jo položil pred me na mizo. "V mestu smo reve-ži: mi ne orjemo in ne sejemo in tudi ne žanjemo."

Takrat sem že vedel, da mi ima nekaj posebnega povedati in da to, kar je govoril, ni bilo še tisto, kar je hotel povedati. Bal sem se, da bo kaj hudega.

Zopet je prišel: "Čudni časi so. Pregrehe se gode, in gorje nam, če bi na gradu ne bilo pravice!"

Resno je gledal in nekako mi-mogrede še omenil: "Svinjsko gnjat bi kupil, če bi se dobila kje tod, in nekaj moke. Bogve, da sem je potreben!"

Vedno dajati in le dajati — tega se naveliča najimovitejši gospodar! Schwaiffstrigkh je o-pazil, da mi njegove besede niso všeč, in se ni doteknil prejšnje zahteve. Pri oknu je pogledal ter izpregovoril:

"Čas bo, da se odpravimo, če hočemo priti v Loko še pri dne-vu. — Agato poklič!"

"Čemu?!" sem vprašal in že so se mi šibila kolena.

"Z nami bo morala," je odgo-voril Mihol suhotno. "Na gra-du jo hočejo imeti. Pa mislim, da ne bo nič hudega."

V strahu sem pograbil Schwaiffstrigkhovo bisago, drl ž njo na kaščo ter jo napolnil z vsem, kar je prej hotel imeti.

Prosil sem in mož mi je tudi obljubil, da bo z dekletom v ječi človeško ravnal.

Jurija sem poslal po Agato.

SAVE SAFELY
at **3½%**
ST. CLAIR SAVINGS
813 East 185th Street
25000 Euclid Avenue
6235 St. Clair Avenue
Cleveland, Ohio

Prekomorski recepti

Sherwood farmacevtski zna-raz-brati zdravniške recepte, ki jih prejmete iz Evrope.

Pošljite nam te recepte v iz-polnitev. Imamo polno zalogo vitaminov za zimski čas!

Brezplačna paketna zavojnina za pošiljke preko morja!

H. J. SHERWOOD DRUG CO.

USTANOVljENO L. 1887

2064 E. 9th St. (Rose Bldg.)
Cleveland, Ohio

&
2245 Warrensville Center Rd.
University Heights, Ohio

CENA ZA

ALUMINUM SIDING

JE V ZIMSKI SEZONI

MNOGO NIŽJA

Kličite še danes za brezplačen proračun

UT-1-9947

ANTON OBLAK

Vrsmo tudi splošno popraviljanje in moderniziranje Vaših domov

PERRY HOME IMPROVEMENT CO.

A. GRDINA & SONS

POGREBNI ZAVOD in TRGOVINA S POHISTVOM

1053 EAST 62nd ST.

HEnderson 1-2088

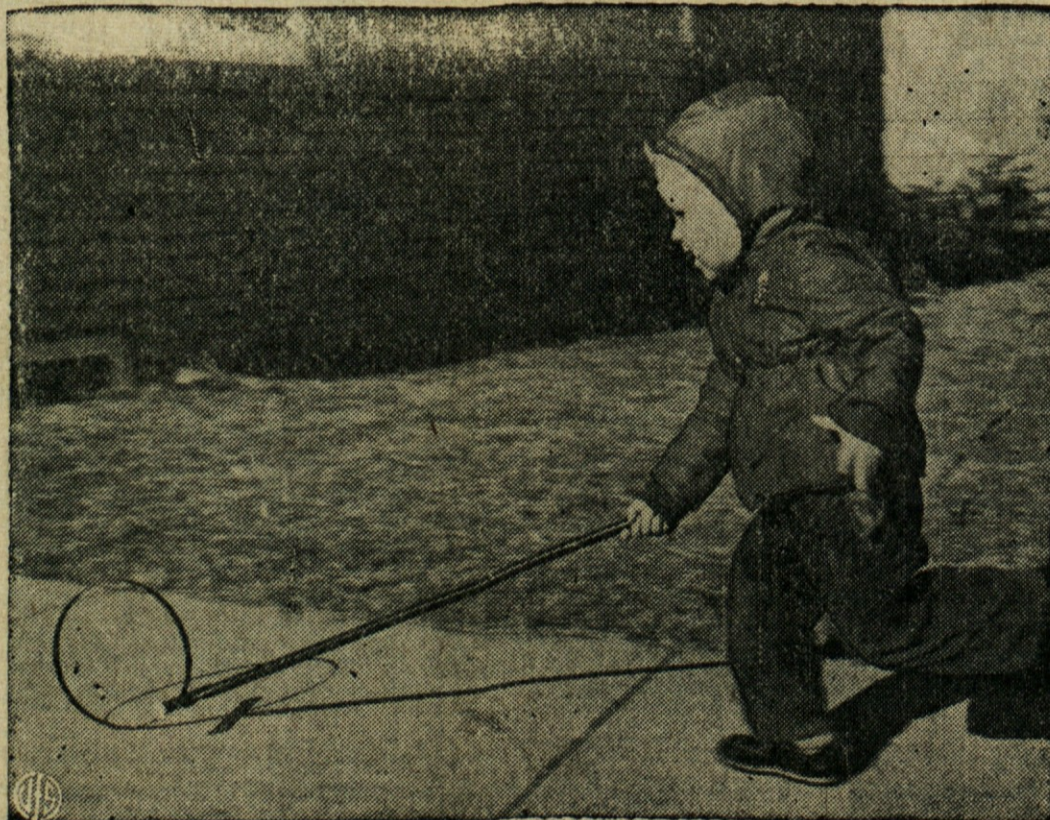
URADI V COLLINWOODU:

17402-10 LAKE SHORE BLVD.

KEnmore 1-5890

15301 WATERLOO ROAD

KEnmore 1-1230

KOLO SREČE? — Za sedaj vsekakor, ker fantiču, tri leta staremu Bradleyu Behningu, v Minneapolis, Minn., prinaša srečo in veselje!

SPREMEMBA NASLOVA?

Kljub temu, da smo naše na-ročnike že večkrat v listu opo-zorili na to, kako naj sporoče naši upravi spremembo naslova, prejemamo še vedno takale spo-ročila: "Pošljite mi A. D. na moj novi naslov . . ." ne nazna-čijo pa obenem svojega starega natančnega naslova, na katerega so prejeli list do svoje prese-litve.

Oba naslova, tako stari kot novi, sta nam potrebna, če hoče-mo spremembo pravilno vpisati v kartoteko in da bo prejemal naročnik list v redu.

A. D.

ČE SE SELITE

Izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.

Cleveland 3, Ohio

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO.

Za
vaš
pomembni
dan!

Drage neveste!

Ena pomembnih predpriprav za najlepší dogodek življenja, je izbira poročnih vabil.

Oglasite se pri nas in oglejte si najnovejše, pravkar dospele vzorce vabil, naznanil, papirnatih prtičkov, kozarčnih podstavkov, vžigalic, na ka-terih je natisnato Vaše in njegovo ime.

Ogled je popolnoma neobvezen!

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.

Cleveland 3, Ohio

HE 1-0628

V RANEM JUTRU — Katoliške redovnice gredo v ranem jutru skozi Porta Celmontana v Rimu k jutranji sv. maši v cerkev sv. Janeza in Pavla, titularno cerkev kardinála Spellmana iz New Yorka.

CHICAGO, ILL.

BUSINESS OPPORTUNITY

HARDWARE — Paint and House-ware. Established 12 years. Vol-ume \$70,000. Price \$18,000. Terms. 518 E. 43rd St., Livingston 8-4333.

(41)